

NAROČNINA ZA AMERIKO
Za celo leto \$3.00
Za pol leta \$1.50

STEV. 93.

NOVA DOMOVINA.

CLEVELAND, OHIO, V SREDO 3. APRILA, 1907.

NAROČNINA ZA EVROPO
Za celo leto \$5.00
Za pol leta \$2.50

LETTO IX.

MESTNE NOVICE.

Janez Savnik, 27 dni, živiljenjska slabost.

Dobrodošen vložilec.

Vložilec, ki je vložil v trgovino Izraela Jasnovskija na 107 St. Clair ulici, je pač pokazal, da se razume prav dobro tatarskega obrta.

Ne samo, da je pokrajet obleke, pač pa se je celo do čistega preoblekel, da celo nogavic ni pozabil.

Tudi nekaj prstanov si je natkal, ki pa niso bili Bog več vredni.

Pri Geo. Travnikarju ima pismo Valentin Šebenik

SOBNI SLIKARJI NA STAVKI.

10.000 sobnih slikarjev je opustilo delo.

NEW YORK, 1. apr. — Odbor zveze sobnih slikarjev, ki se pripravlja na splošno stavko, so naznani vsim slikarjem, da imajo biti pripravljeni, da delo opustijo.

Kakor se zatrjuje, se bode te stavke udeležili 10.000 oseb, od katerih je velika večina vpoljenih pa ladijedelnic. Ti zahitevajo povišek plače za 50 centov na dan. Svoj zahtevek uteviljujejo s podraženjem živil.

BRUTALNI UMOR.

Sin obdolžen umora svoje matere.

CHICAGO, 1. aprila. — Sarah Graft so našli v njeni posteli umorjeno. Stanovala je v št. 446 Harrison ulica. Imela je v senci veliko rano, ki je bila prizadljena s sekiro ali enkim orodjem.

Prvotno je policija sumila moža umorjene, da je ta umor izvršil. Pozneje se je pa dokazalo, da je njen 18 letni sin svojo mater v pjanosti umoril.

SILOVIT POTRES.

Turško mesto Bitlis razdejano.

VEČ LJUDI BREZ STREHE.

CARIGRAD, 1. aprila. — Tu sem je despela vest, da je mesto Bitlis v Mali Aziji po potresu razdejano in da je več tamšnjih prebivalcev brez strehe.

IZ DRŽAVE.

LOPOVSKO DELO.

Neznan zlikovci so izruvali telegrafske drog in ga položili čez tir železnice.

Velika nezgoda bi se bila kmalu pripetila vlaku Pennsylvanije železnice, ki odhaja ob eni uri iz Clevelandja. Kakor se poroča iz Youngstwna, so blizu Lowellville neznan lopovi položili na železniški tir telegrafske drog in ga pritrdirili. Da ni moštvo neke lokomotive opazilo še pravočasno te nezgode, bi se bila zgodila grozna nesreča. Nekaj minut potem, ko so oviro odstranili iz tira, je pridržil brzovlak, vozeč s hitrostjo 50 milij na uro in napolnjen z ljudmi.

V Toledo stanuje neka vdova Bridget Curry, ki je že 107 let stara. S 35 let je prišla iz Irskega v Ameriko in sicer v Buffalo in potem v Toledo, kjer stanuje že 50 let.

Gospodična Mae Medley, iz Newton Falls se je pripravljala v vozu na tamošnji kolodvor in je stopila v trenutku iz voza, ko je pridržil osebni vlak Pennsylvania železnice. Lokomotiva je zgrabila nesrečno dekllico in jo na mestu usmrtila.

V Norwalku je policija pretečeno nedeljo priredila velik lov na igralski sobe. Ujela je precej igralnic, katere je sicer izpuštila, zaprla pa lastnike igralskih sob.

ZOPET PROSTA.

Iz zletne ječe odpuščena.

COLUMBUS, 1. aprila. — Ema Van Lieu, soproga bankirja iz Van Wert, je odpuščena iz ječe, kjer je odslužila svojo letno kazeno.

DOVER, N. J. 1. aprila. — Matilda Britting, 28 let stara si je izvolila velikonočno nedeljo, da se je usmrtila sama sebe in še njena dva otroka.

Zvezala je male k sebi in skočila v Schongum reko.

Mrtva trupa so nekaj ur pozneje potegnili na suho. Kaj je ubožico priginalo do tega koraka, še ni znano.

DRŽAVNA KONTROLA IN POŠTENA KAPITALIZACIJA.

Predsednik je nasprotnik državnega železniškega prometa.

WASHINGTON, 1. apr. — Prvotni namen Roosevelta, govoriti v Springfieldu Ills., kjer bi utemeljil svoje stališče v železniškem vprašanju je šel povod, čeprav so ga magnati naprosili, da bi to storil v splošno pomirjenje.

Roosevelt je namreč mnenja, da ni spodbubo, če padajo akcije na Wall ulici v New Yorku, da bi on v to delal, da bi borza bila zopet na trdnih nogah. On je tudi pokazal, da nemara ne radikalnih, ne revolucionarnih sredstev, pač pa da bode delal nepristransko in v splošno korist. V celem je pa Roosevelt menjenja, da je treba kolikor mogoče omejiti obogatjenje družb, kar bi se pa doseglje s potrebnim postavljajočim.

PETROGRAD, 1. aprila. — Danes se je v seji obravnavalo o agrarnem problemu. Že do sedaj se je zglašilo nad sto gornikov, ki so po večinoma zastrupili in delo opustili.

OBRAMBA TUJCEV.

TANGER, ALGIER, 1. apr. — Tukajšnji zastopnik sultana, Mohamed el Tarer, je zavkazal marokanskemu guvernerju, da vsem Evropejcem, ki hočejo iti na obrežje, dajo stražo, ki jih spremlja, kakor tudi straže postaviti v iste hiše, kjer Evropejci stanujejo.

PETROGRAD, 1. aprila. — Danes se je v seji obravnavalo o agrarnem problemu. Že do sedaj se je zglašilo nad sto gornikov, ki so po večinoma zastrupili in delo opustili.

USTRELIL DVA POLICISTA.

Zasedli tajno shajališče revolucionarjev.

MOSKVA, 1. aprila. — Zadnjo soboto je policija zasedla tajno shajališče revolucionarjev.

Dva policista sta isto iz skrivališča opazovala in ko je hotel vstopiti neki dijak v skrivališče, sta skočila nanj, hoteč ga arrestatevati. Dijak pa potegne revolvar in ustrelil oboje.

POLKOVNIK REIDEL SKRBI ZA FINANCIJELNO ORGANIZACIJO MESTNE UPRAVE, PUSTIL JE TUDI OSNAŽITI ULICE, KER SO BILE DOSEDAJ ZELO ZANEMARJENE.

MATI IN OTROCI.

Zena se usmrtila z otroci vred.

DOVER, N. J. 1. aprila. — Matilda Britting, 28 let stara si je izvolila velikonočno nedeljo, da se je usmrtila sama sebe in še njena dva otroka.

Zvezala je male k sebi in skočila v Schongum reko.

Mrtva trupa so nekaj ur pozneje potegnili na suho. Kaj je ubožico priginalo do tega koraka, še ni znano.

IZ RUSIJE.

STROGA ZAPOVED.

Objavljene rumunske nemirov prepopovedano.

BUKAREŠTA, 1. aprila. — Sedaj, ko so nemiri po Rumunskem nekaj potihnili se je zaznalo, kako grozovito so počenjal; vojaki z ubogim ljudstvom.

Na stotine zapeljanih in slabih oboroženih upornikov so bili od vojaštva postreljeni.

PRI CANESCHI so se z ostromi postavile pred vojake in misile, da ne bodo streljati. Ti so pa brez ozira na nje oddali med nje več strelov.

Kmetje, ki so to videli, so priveli divje bežati, topništvo je pa pričelo za njimi streljati.

Zaradi tega je pa prebivalstvo zelo razburjeno in kmetje se hočejo maščevati. Na nekaterih krajev so se že nad vojaštvom maščevali.

V Glimpoceh so kmetje sprejeli huzarje z navideznim veseljem, a ko so odložili orožje so padli čez nje in jih polovico odsekli pomorili. Drugi so se redili z begom.

Rumunška vlada je mnenja, da so ruski agitatorji zasejali upor. Mnenja so tudi, da bode kmalo zadušeni, ker je povsod obilo vojaštva.

POTOVALNI NAČRT NEMŠKEGA CESARJA.

Potuje na Dunaj in Kopenhagen

BEROLIN, 1. aprila. — Različne ose ugiba, opotovanjem načrtu nemškega cesarja. Nekateri pravijo, da bode cesar mesec junija potonal na Dunaj, kjer bode prisostoval slavnostnemu odprtiju spomenika umorjene cesarice Elizabete, ki je bila dne 10. sept. 1808 umorjena od anarhista Ludhenja Nadalja, ki govoril, da se od tega poda v Kopenhaven, kjer se stane s kraljem Friderikom. Tu sem ga spremlja tudi cesarica.

KRALJICA HUDO OBOLELA.

MADRID, 1. aprila. — Kraljica mati Kristina je na hripi hudo obolela in zdravniku se bojilo za njeno življenje.

STAVKA ŽELEZNICARJEV VISI.

Nastavljeni pripravljeni v popust, lastniki se upirajo.

CHICAGO, 1. apr. — Državni komisarji, ki so se v soboto takoj nahajali, da bi odvrnili železniško stisko, so imeli zelo naporen dan.

Od ranega jutra do poznevečera so konferiali, s zastopniki uslužbenikov in železniških družb, pa brez vidnega uspeha.

V posvetovanju so uslužbenici izjavili, da so pripravljeni odstopiti od nekaterih zahtev, vendar pa morajo tudi lastniki isto storiti.

Iz tega obstoje popusti je še tajno.

Lastniki železnic so pa že izjavili, da će tudi celi zadevapirov pred razsoditev morenojiči več popusti.

Kakor znano zahtevajo uslužbenici 12 odstotni povisek plače, železnic pa hočejo pričakovati v 10 ali 7 odstotnih.

Sporazum bi bil mogoč le takrat, če obe stranki odneha nekoliko od svojih zahtev.

Tozadnje posvetovanja se pa še sedaj vrše in je od teh odvisno, če se štrajk uprizori ali ne.

LAMSDORFOV POGREB.

PETROGRAD, 1. aprila. — Ob mnogobrojni udeležbi se je vršil pogreb v San Reno umrlega prejšnjega ruskega ministra grofa Lamsdorfa. Z izjemo ministra Stolypina so se vsi ministri in člani diplomatskega zborja udeležili.

KDO POSILJA DENAR V STARO DOMOVINO?

V poljubni kraj domovine počljivo po znižanih cenah:

10 kron za \$ 2.10
50 kron za \$ 10.25
100 kron za \$ 20.40
200 kron za \$ 40.70
500 kron za \$ 101.75
1000 kron za \$ 203.00
5000 kron za \$ 1014.00
10000 kron za \$ 2027.00

Pri tem je uračunjena polzina in vsi stroški.

FRANK ZOTTI & CO.

10 Greenwich Street,
New York City.
69 Smithfield Street,
Pittsburg, Pa.
99 Dearborn Street,
Chicago, Ill.

čisto svoje, mojemu tuje in mordu celo neprijašno... Kaj je v tistem življenju, kam gre? Kaj hoče od mene?... Take sem se bila privabila tiste velike vrvi, da ni bila zame drugačka ni nego vrv, in resnična je bila moja osuplost, ko je vrv nenadoma oživel. In takoj nato me je spreleto še nekaj bolj smeršnega kakor osuplost.

"Fozabil sem, da je življenje v njem in tako sem ga žalila v svoji nevednosti bogoved količnat. Kamen sunčev človek v stran brez usmiljenja — glej, pa ve bi bilo življenje k kamnu!... Morda sem ga žalila, ko sem ga razkazovala ljudem... In tako je rasla v njem huda misel: pride dan!"...

Kolobar se je oviral zmerom tesneje, dihalo sem težko in sunkomo, kakor da bi me tičalo za vrat.

Kolobar se je oviral zmerom tesneje, dihalo sem težko in sunkomo, kakor da bi me tičalo za vrat.

"Zdaj je čas... zdaj je čas da odvijem!" sem mislila, pa nisem genila roke.

(Nadaljevanje na četrtni strani.)

Dasi ste preje že razno zdravila poskusili, vzemite še Anchor Pain Expeller. To je najboljše in naj bolj poznano zdravilo dandanes. Za temeljito, neuralno, bolečino, katero imata življenje tudi sami. Čeprav je to

Podlistek.</h

NOVA DOMOVINA.

Katoliški dnevnik.
IZHAJA VŠAK DAN.
zadnji dan v praznikih
izdajatelj in lastnik:
TIKOVNA DRUZBA.
Urednik: Rajko Falgi.

Z A AMERIKO STANE:
za celo leto \$3.00

Z A EVROPO STANE:
za celo leto \$5.00
posamezne številke po 10t.

Naročnina in dopisi naj se po-

šiljajo na naslov:

"NOVA DOMOVINA",

6119 St. Clair Ave., N. E.

CLEVELAND, OHIO.

Celi in money order naj se

naslovajo na

NOVA DOMOVINA

6119 St. Clair Ave.

Brezplačni dopis se ne sprejemajo,
nemški se ne vratajo.

Pri spremembah bivališča premo-

prednika, da nam natančno naznamo

naslov NOVEGA tudi STARIS naslov.

Telpon Cuyahoga Central 7468 W

Telpon Bell East 1485 L.

NOVA DOMOVINA
THE DAILY AND SUNDAY

Published by the

Nova Domovina Printing and

Publishing Company.

Subscription \$3.00 per year.

Advertising Rates on Application.

"Entered as second-class matter
July 5, 1908 at the post office at Cle-
veland, Ohio, under the Act of Gen-
eral of March 3, 1879."

88

No. 93, Weds. Apr. 3. 07. Vol 9.

• CERKVENI KOLEDAR.

Jesus vstane od smrti.

Mark. 16, 1 — 7

31. Nedelja, Velika noč.

Mesec Mali traven, 1907.

1. Pondeljek, Vel. pon. Hugon

2. Torek, Frančišek Pavl.

3. Šreda, Rihard škof.

4. Četrtek, Izidor, škof.

5. Petek, Vincencij F., sp.

6. Sobota, Šikst, papež.

IZ RUSKIH KNJIG.

— Poslovenil Fran Voglar.

BOGASTVO.

Ubožen mladenič je srečal svojega nekdanjega učitelja in mu je žalostno tožil, kako slabo se mu godi. Izmed njegovih šolskih tovaršev so mnogi že bogatini in sloveči možje, dočim pa je on pretrpel mnogo pomajkanja.

"Menda pa vendar nisi tako ubog kakor govoris," mu odgovori učitelj. "Kakor vidim, si popolnoma zdrav — in glej, ta roka je močna in sposobna za delo," je pristavil učitelj ter kazal na desno roko svojega bivšega učenca.

"Ali bi jo dal odrezati za tišč rubljev ga vpraša.

"Bog me obvaruje! Tudi za desetino ne," je odgovoril mladič.

"A za koliko bi pa dal svoje bistrice, ki tako jasno gledaja božji svet, ali pa svoj tanki stuh in svoje krepke noge?" vpraša učitelj dalje.

"Za nobeno ceno," je odgovoril mladenič.

"No, kako vendar moreš tožiti sedaj, da si ubog, ko imaš toliko bogastva!"

BOJEČNOST.

Ivan je slišal mnogih bajk o pričaznih in zato je bil jako boječ. Nikoli ni legel spati brez luci in se je bal, če bi moral biti sam v spalnici brez starejšega brata. Nekoč se je prigodilo, da je odšel starejši brat v mesto. Mati se ni ozirala na solze Ivanove, ampak ga je položila spati sanuča. Ko se je poslužila od njega, je ugasnila svečo, da se ne bi pripetila kakša nesreča z ognjem. Od strahu se je Ivan skril pod odejo in zavil z njo. Skoraj bi se bil zadušil pod odejo. Ko je nekaj pomolil glavo izpod odeja, da bi se nadihal svečega zraka, je zagledal na steni tanko belo podobo. Od strahu je začel Ivan silno kričati. Ko je prisla mati in zvedela, kaj se je zgordilo, se je pokazalo, da ni bila bela podoba in drugega nego obrisa.

je tanjo padjal lunin svit. Ko je Ivan spoznal pravi vzrok svojemu strahu, ga je bilo stran. "Ali me poz-

VEVERICA IN VOLK.

Veverica je skakala od veje do veje in je padla na specēga volka. Volk je skočil in jo hotel pozreti. Vevericu je prosila: "Pusti me!" Volk je rekel: "Dobro, pustim te, samo povej mi, zakaj ste veverice tako vesle. Meni je vedno dolgočasno, kadar pa zagledam vas, se vsej tam gori v vrhu igrate in skačeš."

Veverica je rekla: "Pusti me poprej na drevo, odtam ti povem, a tu se te bojim." Volk jo je izpustil, veverica je zbežala na drevo in odtam rekla: "Tebi je zato dolgčas, ker si hudočen, twoja hudočina žge srce. A ne smo vesle zato, ker smo dobre in nikomur ne želimo zla."

SIROTA.

V večjem nestu je bil semenj. Nekoč je v tem času nepricakovano hitro izbruhnila kužna bolezna. Mnogo ljudi je pomrlo. V tem mestu je ubožen trgovac, ki se je šele nastanil z ženo in sedemletno hčerkjo Marijo. Oče in mati sta zbolela; bolnjka so takoj odvedli v bolnišnico, da bi ne nalezli bolezni še drugi, a na Marijo so pozabili. Marija je ostala sama doma. Jokala je ubožica in kličala mater ter očeta. Dolgo je jokala in naposled se je odločila, da poiše očeta in mater. Tavala je ves dan po ulicah; bila je ubožica istradana in izmučena. Naposled, ko je že povpraševala tega in onega človeka, je dospela do bolnice. V bolnišnico je pa niso pustili, gonili so jo proč, a ona ni hotela iti. Jokala je in kričala: "Kam mami me pustite! V imenu Kristusovem me pustite!" Minimo se je pripeljal kupec Čepurin. Ko je opazil objokano deklico, se je ustavil in jo je izpraveval. Smilia se mu je deklica, šel je v bolnišnico, da povpraša po Marijinih starših, a oni so že umrli. Kupcu se je deklica še bolj smilia. Odločil se je, da vzame sirotico s seboj in ji nadomesti rodnega očeta. Kakor se je odločil, tako je tudi storil. Privedel je Marijo k svojemu družini in rekel ženi ter hčerkam: "Zena, glej, sedaj imas trejto hčerko in ve, hčerki imata sestrico!"

Marija je živila v tuji družini kakor doma. Čepurinovi so jo imeli kot za rodno hčer. Dajali so ji hrane, jo oblačili, učili, pa tudi ji obljubili dote, a hčerkam sta jo zvali za sestrico in jo močno ljubili. Marija je zrasla v razumu, a kar je glavno, v pridno, prepridno deklico. Nizabilo svojega siromaštva in jaka je bila vdana siromakom. Dobro je, da mi je Bog poslal drugega očeta in mater," je večkrat mislila, "a vsem sirotom se ne godi tako. Kako morejo živeti te? Koliko pomajkanja in gorja prebijajo siromaki?" Čepurinovi so Marijo omoužili z bogatim človeškom. Dali so ji tudi toliko dote kakor rodnim hčerkam. A Marija je do konca svojega življenja skrbela in se brigala za sestre, ki so jo zvale le za svojo mater.

Našlo dol si se je oglasil glas materin: "Pridi, pridi!" Proseč je bil glas očeta, krvavega in pobitega: "Ali me poznaš, sin? Glej, to sem jaz. Pridi, sin, pridi!" Podajala sta mu roke in ga prisila in gledala milo. Zadaj je pa vplilo in zmeralo: "Cigan, fanti si ubil! Ubijalec, zapri te bodo!"

Niz dol si se je oglasil glas materin: "Pridi, pridi!" Proseč je bil glas očeta, krvavega in pobitega: "Ali me poznaš, sin? Glej, to sem jaz. Pridi, sin, pridi!"

Jaka je padel v prepad... Črez dva dni ga je našel lavec Matija. Solza se mu je utrnila v očes. Zgavčec Pepe je nosil dolgo obvezano glavo, teden dni je ležal. Hudo ga je bolelo in trgal po glavi. Večkrat je ponavljal v spanju:

"Norček me je, norček! Norček, ah ah!"

Ko je pa zvedel, da se je ubil Cibrov Jaka, se je prestrašil in bil je žalosten ter se je kesal.

Gori, gori! Moja bajta goril!" Sedel je zraven na zemljo in jikal in kljal na pomoč. In pričakala se mu je tam izza bajte mati, vsa črna, s črno ruto na glavi, z molkom in oljčno vejico v rokah in ga prosila: "Pridi, pridi!" In pristopil je oče, ves krov in pobit, krvave, je imel roke in noge in po obrazu in na čelu je curiala rdeča gorka kri.

Tedno je zdravil in s slabšnjem življenjem. "Ali me poz-

naš, sin? Glej, to sem jaz. Pri- di, sin, pridi!"

Prihitali so gledat ljudje. Nekateri so se smejali, drugi so milovali Jaku. Prisla je Zgavčeva in Maslovka, in Matija je prišel.

"Kdo je pa danes cigan?

Menda vaš fant, ne, Zgavčevka?"

Tiho je bila in odšla. Matija je pa gledal za njo.

"Ne jokaj, Jaka! Bog bo kazoval Zgavčevega Pepeta". Matija ga je prijal za roko in ga odvedel kot dveletnega otroka.

III.

Lepo zimsko popoldne je sijo- lo na zemljo. Povsod bel, pro- žen sneg. Zašumele so veje na dreju in sipale na tla snežne kristale.

Za vasjo so se kepali otroci. Med njimi sta bila tudi Zgavčev Pepe in Maslov Tone. Letale so kepe semintja in se svestile v zlatih solnicnih žarkih. Potegnil je gorak, južen veter, in sneg se je tajjal, tuštan je učula voda izpod njega in polzel lažbol.

Sam od vasi je stopal Cibrov Jaka. Se bolj žalosten in otočen je bil kakor jeseni.

"Norček gre! Norček! Norček!" so vplili, leteli proti njemu in ga obsuli s kepmi. Zgavčev Pepe mu je vrzel z vso močjo v glavo.

Jaka je planil nadenj. Zgrabil Pepeta, ga položil v sneg, vlekel za lase in tolzel glavo ob tla, da je kravela. Paglavac je vpil, drugi so mu pomagali.

Prihitele so ženske, kričale in zmerjale Jaku. Zgavčeva se je zagnala v norčka, da se je prevrnil v sneg. Otroci so ga začeli iznovi kepati. Jaka je bezal po polju proti gozdu.

Cigan, fanta si ubil! Ubijalec,

zapri te bodo," je kričala Zgavčeva in žugala s pestjo.

Jaka je pa bežal. Ginalo ga je kakor Kajna, ko je ubil svojega brata. Zadel se je ob kamenje in, padel. Ranil si je obraz, da mu je kri curiala po licu. Pobil se je in hotel dalej po gozdu. Izpodtkal se je ob korenine in padal. Naprej, naprej!

Zdelo se mu je, da hiti nekdo za njim z ostrim mečem, da mu je vedno za petami, da ga vsak trenutek doide in umori.

Kričalo je za njim in se togo- tilo: "Cigan, fanta si ubil! Ubijalec, zapri te bodo!" In dřil je dalje, kolikor so ga nesle no- ge. Zgavčane so se veje, drevje je zašumelo kot v pomladanskem sru in prikazala se mu je mati, žalostna in otočna, vsa črno oblečena, z molkom in oljčno vejico v rokah. Podajala mu je vejico in gorila milo, vabec in proseč: "Pridi, pridi!"

In pristopil je oče, ves krov in pobit, krvave, je imel roke in noge in po obrazu in na čelu je curiala rdeča gorka kri.

Zgavčec Pepe je nosil dolgo obvezano glavo, teden dni je ležal. Hudo ga je bolelo in trgal po glavi. Večkrat je ponavljal v spanju:

"Norček me je, norček! Norček, ah ah!"

Ko je pa zvedel, da se je ubil Cibrov Jaka, se je prestrašil in bil je žalosten ter se je kesal.

Gori, gori! Moja bajta goril!"

Sedel je zraven na zemljo in jikal in kljal na pomoč. In pričakala se mu je tam izza bajte mati, vsa črna, s črno ruto na glavi, z molkom in oljčno vejico v rokah in ga prosila: "Pridi, pridi!" In pristopil je oče, ves krov in pobit, krvave, je imel roke in noge in po obrazu in na čelu je curiala rdeča gorka kri.

Tedno je zdravil in s slabšnjem življenjem. "Ali me poz-

MALI OGLAS.

Na prodaj je trgovina s železjem. Kupna cena je \$800. Nadalje se odda tudi prodajna v najem za \$300. na mesec. Dober prostor. Poizve se pri R. D. Hahn, cor. St. Clair & 70th Str.

Kje je Franc Lončner, doma iz Grahega na Goriškem Pred nekaj meseci je prišel v Ameriko. Imam mu nekaj važnega sporočila. Kdo rojak je v njegov naslov, naj ga naznani Jernej Ortarju R. F. D. 2, Mulberry, Ks. o'

Kje sta Josip in Frank Ružič?

Oba sta doma iz vasi Ružiče št. 116, na Primorskem. Prvi je bil pred štirimi leti v Ely, potem pa odšel v Calumet, Mich. Drugi je bil pred sedmimi leti v Butte, Mont. z menoj. Za njih naslov bi rad zvedel njih brat John Ružič, Box 460, Ely, Minn.

Na prodaj lepi, 5 tednov stari bernhardinski psi. Ogleda se jih lahko v Travnikarjevi goštinstvi, 6102 St. Clair Ave.

Kje je Frank Jerše, ki je bil slednji čas v Kansas City, Kansas. Za njegov naslov bi rad zvedel Geo. Travnikar, 6102 St. Clair Ave. 93

Podpisanimu je Frank Birtič, doma iz Staro Vrhniko odnesel \$38.55. Odšel je v soboto, brez da bi se za svoj dolg kaj zmenil. Ce ve kdo za njegov naslov naj ga naznani Tomažu Jereb, 20 Keiper Street, Cleveland, O. 93

Collinwoodski Slovenci!

V našem uradu snižujejo Slovence, ki lahko govorijo v maternem jeziku, kadar pridejo po opravkih na banko.

Naša banka je ena največjih in najvarnejših v državi.

Dovarja im 30 milijonov dolarjev.

DVANAJSTI

Spisal Andrej Rape.

Mama! Ze enajsti je bil sedaj le na oknu!

"Ali jih šteješ?" odgovori mati, prilivlja kruhu, ki ga je mescal.

Janko je sedel na klopi pri peči in gledal na okno. Zunaj se je jezno zaganjal burja v tresoča se stekla. Snejzine je zanašala na okna, da je bilo po njih vse zametenovo.

Pred Skodlenkovo hišo je stala stara visoka lipa, ki se je po nji poigravala burja. Vejevale se je vilo in ječe cvililo. Po zraku se je podil dim zmrzlega, kot moka drobnega snega, ki ga je stara nagajivka burja pogna-ja vanjo.

"To pa razsaja ta sitnica — mhm — razsaja," je zagodnjal v zapečku starci ded. "Da bi tako ne razsajala, poslal bi — mhm — poslal bi Janku dolu k Martinčkovim po tobak. Po to-bade bi rad poslal, ko ga ni v mehurju vec, pa razsaja — mhm — ta sitnica sitna."

"Ded, pa kar grem, pa bova letela z burjo za stavo," se je ponudil deček.

"Da se prehladiš! Mhm! Ko malo pojena, pa vzamem palico pa stopim sam dolu k Martinčkovim in napolnim mehur, ki je prazen, in napolnim vivček, ki ima prazen trebuh. Sam stopim dolu, ti bi se prehladili ali pa bi te prekopincila burja v jarek dol pri stari vrbi. Mhm. Nisem še takoj za nič. Mojih kosti ne pretrese burja tako hitro — ne pretrese jih."

Bum... je ukala burja. V veži jo je spremjal Sultan. Zzz... je bolj in bolj zvenelo v vijočih se vejah lipe.

Tenk! — Zaškepelatalo je steklo. Nekaj črnega je bilo prijetelo vanje, pa takoj zopet odletelo.

Ded je zagodnjal v zapečku. Mati se je sklonila od kruha. Janko je bulil z očmi v okno, potem pa je viknil: "Mama, mama, mama! Dvanajsti je bil!"

"Pa bi bil tako odletel" je odgovorila mati.

"Dobro ga je vrgla ta sitnica. — Mhm" — je zagodnjal ded.

"Dvanajsti je bil in se je ubil" je zastopal Janko, in solze so ga posilile. Tiste lepe, velike njegove oči so zrie tako prestrašeno, tako žalostno na okno, s katerega je odletel — dvanajsti. "Ubil se, ubil!"

Janko je zjutraj nasul na okna krušnih drobtinjic. Prosa je nasul in drugega žita, ki ga je spravjal poleti, nabirajoč na polju puščeno klasje spravjal za uboge ptičke pozimi.

In hitele so gladne in pre-mrazne ptičice na okna gostoljubne hiše k Janku — ptičjemu prijetelju. Vsega so doble odi-zavetja in hrane za lačne želodčke. Aj, to je bilo živo po oknih Skodlenkove hiše Razni ptički preživljavati so se bratili na njih. Složno so pobrali hrano, saj je bilo dovolj za vse — za majhne in velike.

Janko ni poznal večje zabave kot gledati to življence na oknu sedeti ob gorki peči s knjigo v roki, ko zunaj ni bilo prestajati, ko drugega dela ni bilo. Po četrti in pol ure je bral časih eno stran, saj so mu oči več uhajale na okna kot v knjigo.

Danes pa je grda burja zah-tevala svojo žrtv. Zagnala je bila dvanajstega ptička ob okno. Kaj se je zgodilo z njim?

Miav...

Pred vrat je poklicala domača mačka. Rada bi šla na gorko. V tacice jo je zeblo, v tiste mehke tacice, ki si z njimi tako marno umiva že itak smazni golek, v tiste tacice, ki z njimi hodi — tako tih, mehko, da neldar ne zbuli male Danice, ki takoj ljubezni spančka v zibki. Sultan pa je že bolj neroden. Seveda tako gospodski mu — bolj rovtarski je.

Miav... Se enkrat je poklicala domača mačka. Rada bi šla na gorko. V tacice jo je zeblo, v tiste mehke tacice, ki si z njimi tako marno umiva že itak smazni golek, v tiste tacice, ki z njimi hodi — tako tih, mehko, da neldar ne zbuli male Danice, ki takoj ljubezni spančka v zibki. Sultan pa je že bolj neroden. Seveda tako gospodski mu — bolj rovtarski je.

Danes pa nica ni bila več tista ponižna, tista dobrosrčna muca, dasi je še nosila okolo vrata rdeč, svilnat trak. Žeje, krute želje so reči zbindile s po-mladjo v aru. Denjeno je gle-dala tam pri vratih dvanajstega ki je brezkrivo skakal po tleh.

In v treterje je zeklo zunaj: "Miav..."

Tedaj pa se je prevelali Janko iz svoje zametenosti, da

v zapečku je zakašljal in mati je rekla: "Janko, odpri vrata! Muco tudi zeb!"

In skočil je Janko do vrat. Odpril jih je. V sobo je možato prikorakala muca s kvišku zavzdignjenim repom. V gobcu je nekaj prinesla.

Janko se je stresel. "Ptič, ptič!" je zavpil. "Ali mi ga ne izpušti takoj!" je viknil.

Muca pa je resno stopala, u-merjenih korakov, glavo in rep pokonci. Do sredi sobe je kora-kla, ondje pa je izpustila ptiča na-nja.

Cvrri — je zavpil dvanajsti, a še pravočasno odbegnil na po-lico pod strop, odtod pa na okno, na ono okno, ob katero bi se bil to zimo skoro ubil. Zahre-penilo mu je srce po svobodi. Oh, kako željno je gledal, kje je Janko, njegov prijatelj, da mu odpre okno in ga reši ne-zveste prijateljice!

Muci so se budile vedno kru-teje in kruteje želje v srcu. Na-mizo je skočila in se poginala proti oknu. Zadelo je bila ptiča in zavrcala je žalostno, ali še se je rešil... To se je tresel ubo-žec. V tem trenutku pa se od-pro vrata. Janko je prisel iz šole. Pogledal je muco. Greh ji je seval iz ognjenih oči, greh in lokavost. Pogledal je dvanaj-stega. Gori pod stropom na po-lici je sedel in ves se je tresel prestalega strahu. Janku je bi-lo takoj vse jasno. Srce ga je zabolelo; saj je imel muco tako rad, tako jo je odlikoval s tra-kom, tako je hvalil njen dobro srčnost, in sedaj mu napravi ona ista muca kaj takega. Kri mu je šinila v lice. Nekaj grena-gega ga je zgrabilo v srcu. Srd na-muco se ga je lotil.

"Mama, pridna muca!" je hvalil Janko. "Na, mc, mc, mc. Si že pridna! Prinesla si dva-najstega v hišo, da ni poginil miraža in gladu. Pridna! si, mu-ca, pridna!" Po mnemu Jankovem je bila muca vse hvale-vredna. Če je bilo pa nje-no srce vredno hvale — sode-

Odgovoriti mu ni bilo treba, saj je videl sredi sobe dvanaj-stega, ki je že pobiral drobtinice in cepljal po sobi.

"O muca, pridna muca!" je hvalil Janko. "Na, mc, mc, mc. Si že pridna! Prinesla si dva-najstega v hišo, da ni poginil miraža in gladu. Pridna! si, mu-ca, pridna!" Po mnemu Jankovem je bila muca vse hvale-vredna. Če je bilo pa nje-no srce vredno hvale — sode-

Po sobi je veseljal skakal ptič. Muca mu je bila prijateljica, Janko prijatelj obeh. Janko je odpril okna, da bi ptiček lahko odletel ven pod milo nebo, ako bi mu pri njem ugajalo, a ni šel. Skodlenkova mati je pre-žačevala sobo kot ponavadi, a dvanajsti ni zletel iz nje. Ah, saj je bilo prijetno življenje v topeli sobi, ob gorki peči, ko je zunaj plesala burja z zimo svojih divjih ples.

In hodil je potem božič okolo in trosil darila pridnim otrokom. Tudi Janka ni pozabil. Kako, ko je pa Janko res pri-den deček! Prinesel mu je poleg drugih lepih reči tudi še rdeč svilnat trak. O, za rdeč, svilnat trak je Janko že tolíkokrat pro-sil mamo. Rad bi ga prvezal pridni muči okolo vrata v znak hvaležnosti, ker je prinesla v hišo dvanajstega, pa da vsak lahko ve, da je to Skodlenkova muca in da ni takaj kot navadne muce putuhajena, lokava in zvita, ampak ponižna, pohlevna, dobra Skodlenkova muca.

In sedaj je Božič Janku prinesel tak trak. In Skodlenkova muca se je že postavljala z njim, Skodlenkova gosposka muca, dobra, pohlevna, kot go-lobjek prepusta muca. In res ni bilo nič reči Skodlenkovi mu-ci. Pridna je bila. Se na miseljih je prišlo, poseci po prija-nem ptičku, ki je skakjal po sobi. Trak je zaslužila...

Proti pomladu je že bilo. Zu-naj je prihajalo že gorkej. Sneg je pologoma izginjal. Janko se je pripravil na slovenski dan odhoda zimskega gosta, prijaznega dvanajstega, zakaj vedel je, da se dvanajsti sedaj ne bo obotavjal oditi v log med sveje krilate brate. Žal mu je bilo, ker je vedel da mu bo po-tom dolgas, a vedel je tudi, da njemu ne bo več treba obje-mati gorke peči, marveč da poj-de ven, ven in lepo prirodo, na travnike, na vrte na polje in v gozd.

"Dvanajsti v kratkem odide," je reklo nekega dne Janko de-du. "Bog zna, ali si bo zapom-nil našo hišo in se je vrnil van-joz?"

"Dobrot, ki si mu jih izkazal, in ljubezni, ki si jo imel do nje-ge, ne pozabi, le verjemi, ne pozabi!" tako je reklo ded, in Janko so se vesela žarile oči. Kako je sladko zavest, da smo storili dobroto!

Nekega dne se je Janko dlje časa zamudil v soli. Muca in dvanajsti sta bila sama v sobi. Mati je pripravljala kosilo.

Danes pa nica ni bila več tista ponižna, tista dobrosrčna muca, dasi je še nosila okolo vrata rdeč, svilnat trak. Žeje, krute želje so reči zbindile s po-mladjo v aru. Denjeno je gle-dala tam pri vratih dvanajstega ki je brezkrivo skakal po tleh.

"Izgubi se mi!" je jezno zav-pil in zamahnil s torbo proti muci, a muca je sedela mirno in še vedno tako ognjeno gledala pod strop na polito.

"Čakaj, no" je del Janko, pri-stopil bliže in jo prikel. V hipu je bil odvezan znak njene po-nižnosti in dobrosrčnosti.

"Tako!" je reklo naposled. "Sedaj si taka kot druge mu-ce, kakršna v resnici tudi si. S prijateljstvom sva pri kraju!" Obrnil je hrbet, stopil do vrat jih odpril pa zavpil, da je huš-tila v trenutku ven.

"Ubožec! V strahu si bil, kaj ne!" je nagovoril potem dvanajstega. "Zunaj je lepo in toplo. Zla ti ne bo več. Pojd, ljubček moj, kar zleti ven in lepo prirodo med svoje brate, pa ne pozabi v sreči zvestega ti prijatelja."

Odpril je okno. Ptič je zletel na zunaj ves trepečč. Na oknu pa se je obrnil nazaj v sobo in gledal noter kakor bi ne vedel, ali naj gre iz gostoljubne hiše ali ne. Začudeno in veselo je zapel. Prav od srca se mu je izvila pesem, pozdrav pomladni, pozdrav svobodi, gorka zahvala prijaznemu dečku. Odletel je v gaj.

THE MODEL CLOTHING HOUSE,
118 Washington St.,
Waukegan, Ill.

Slovenski trgovski pomočnik
gospod Ivan Merak.
24 apr.)

Rojaki, naročajte se na naj-boljši list "Nova Domovina"

11 BROADWAY, NEW YORK,
katera je pred name in prodajalnik
donacije vseh vetrovalnih držav.

Podružnica v Pittsburghu:
600 SMITHFIELD STREET,
PITTSBURGH, PA.

Podružnica v Chicago:
59 Dearborn St., Chicago, Ill.

VINO! VINO! VINO!

The Schuster Wine Co.

Novo vino s sodom vred za \$13.50.
Kdor da svoj sod, dobi novega vina za
\$12.50.-Vino se sedaj že lahko naroči.

Mi ponujam Concord vino po \$15 za harel, in Catawba
vino po \$20 za harel, — včetve harel, — f. o. b. Cleveland. P.
goj: V vsakem slučaju je poslati z naročnino obenem denar
Na sahtevo pošljam vsekoper srce. Ako imate svoje lastne
harelje, vložimo ceno na ugodno način.

Plačemo in kleti na
1828-30 St. Clair St., Cleveland, O.

Mačna vina prve vrste.

PRI NAROČBI OMENI "NOVO DOMOVINO."

LOUIS LAUŠE

Slovenski notar, tolmač in gostilničar

se priporoča za vsa v notarsko stroko

spadajoča opravila.

V ZALOGI IMA FINA VINA,

domačega in pristnega izdelka po najnajših cenah.

Vsaki, ki ga naroči, boste z njim zadovoljen in

postane zvest odjemalec.

Vina pošljam po celo Ameriko.

6121 St. Clair ulica, Cleveland, O.

Telefon Cuy. 2583.

Josip Jenškovič.

GOSTILNICAR

se priporoča svojim rojakom v obilen po-set njegovega salona. Toči pristna vina, pivo in žganje. Založen je s simili vsa-kovrstnimi smodkami.

SVOJI K SVOJIM!

5393 St. Clair ul. Cleveland.

JOHN STANKO

gostilničar

priporoča rojakom svojo gostilno.

V zalogi ima zelo fina, domača vina, žganje, likerje in razno vrstne s mode.

1817 ST. CLAIR AVE. Cleveland, O.

Berite "NOVO DOMOVINO!"

Glavni urad in centralni
108 GREENWICH STREET, NEW YORK.

Podružnica:

704 TENTH AVE., NEW YORK,
za občino rojakom in spor-
nem delu mesta.

Podružnica:

11 BROADWAY, NEW YORK,
za občino rojakom in spor-
nem delu mesta.

Podružnica:

11 BROADWAY, NEW YORK,
za občino rojakom in spor-
nem delu mesta.

Podružnica:

11 BROADWAY, NEW YORK,
za občino rojakom in spor-
nem delu mesta.

Podružnica:

11 BROADWAY, NEW YORK,
za občino rojakom in spor-
nem delu mesta.

Podružnica:

11 BROADWAY, NEW YORK,
za občino rojakom in spor-
nem delu mesta.

Podružnica:

Quo vadis?

Roman iz Neronove dobe.

Spisi

HENRIK SIEKIEWICZ

(Nadaljevanje.)

Kilom se zgrudi na tla in jame tarsiati..."

"Urban... v imenu Kristusa. Toda Urban mu reče:

"Ne boj se. Apostol mi je zapovedal, naj te odpeljem skoz vrat, da ne bi zabolid v tem, in ako ti manjka moči, da naj te pospremim domu."

Kilon dvigne obraz.

"Kaj praviš, kaj? Ne ubijes me?"

"Ne, ne ubijem te, in ako sem te poprej zgrabil pretrdo ter ti premceli kosti, odpusti mi!"

"Pomagaj mi vstati!" reče Grk. "Nočes me ubiti? kaj? Odpelji me torej na ulico, - dalje pojdem sam."

Toda Vinicij, ki je najhladnokrvnejše izmed vseh zrl na to, kar se je bilo zgodilo, in sicer radi tega, ker mu je ta zadeva bila znana in ker njegovo srce ni poznalo usmiljenja, reče:

"Pokopljite ga na vrtu; pismo odnese nekdo drug."

Kilon si domisli, da so te besede izrekle njegovo, obošdoo k smrti. Kosti so mu jele drege tati v strašnih Ursovih rokah in oti se mu topile v solzah.

"Radji vašega Boga! usmiljenje!" je kljal, "kristijan sem... Pax vobiscum!... kristijan sem in aki mi ne verjamete, krstite me še enkrat, dvakrat, trikrat. Ne umorite me! Usmiljenje!"

In njegov glas, zamolbil od bolečine, je postal čimdalje slabiji. Med tem pa vstane izza mize apostol Peter, kima nekaj časa s svojo belo glavo, ki mu je lezla na prsi; oči je imel zaprite toda pozneje jili odpre ter reče sredi globoke tišine:

"Odrešenik nam je dejal: Ako se je pregrešil twoj brat zoper tebe, kaznjuj ga; ako pa se kesa svojega dejanja, odpusti mu. In aki bi se sedemkrat na dan pregrešil zoper tebe ter se sedemkrat obrnil k tebi s prošnjo za odpuščanje, odpusti mu!"

(Dalje sledi.)

PUBLIKUM.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Nikogar nisem videla zimaj, slisa na sem dobro, da je nekdo vzkriknil in da je zašumelo. Tisti kril je morda razsrdil piton in ovil se me je s toliko močjo, da me je za hip, samo za tisti hip, spreletela črna groza. Kakor da se me je bilo oklenilo osmero mrzlih jeklenih rok s sovražno, spolzko sil... črna groza me je spreletela, ne bila bi me pač tako v objem sovražnih rok, zakaj stud je bil v grozi...

"Cefas, naj ti Bog odpusti storjeno mi krivico, kakor ti jaz v imenu Kristusovem odpuscam."

Tudi Ursu takoj izpustil Kilon ter reče:

Naj ti bo Odrešenik usmiljen in naj ti odpusti tako, kakor ti jaz odpušcam."

Kilon je padel na tla ter oprije se ob tlak z rokama, vrtel glavo kakor zverina, ki se vjame v zanki, ter oziraje se na krog čakal, od kod da pride smrt. Očem in ušesom še ni verjet ter se ni drznil pričakovati odpuščanja.

Pologoma pa se mu je vracača zavest, samo zazahnele ustnice so se mu strahu tresle. Apostol pa je dejal:

"Pojd in mir!"

Kilon je vstal; ni pa še mogel govoriti. Nekote se je približal k Viniciev postelji, kakor bi se pr; njem iskal varstva, ker še ni imel cassa, da bi premisli, da je uprav on obošdil, dasi se je posluževal njegovih uslug ter bil kolikor toliko njegov skrivac; oni pa, proti katerim se je pregresil, so odpustili. To mu je še la pozneje prišlo v glavo. Sedaj se mu je samo čitalo z obrazu, da še zmerom ne veruje in da je močno osupen. Dasi je bil že razvidel, da je dosegel odpuščanje, je hotel vendar čim prej mogoče odnesti zdravja glavo do teh nerazumljivih ljudi, katerih dobrota ga je iznenadila tako, kakor bi ga bila iznenadila njih okrutnost. Zdeleno se mu je, da bi se moglo zgoditi zopet nekaj nepričakovane, ako bi ostal še dlje, radi tega obstane pri Viniciju ter sprejeli z bojazljivim glasom:

"Daj mi, gospod, pismo! Daj pismo!"

In pograbivši ploščico, katero mu je podal Vinicij, se priklopi najpoprej kristijanom, na to pa bolnik ter držec se zidu, odiše urenko skozi vrata.

V hodniku, kjer je bilo temno se mu znovič naježijo lasje na glavi, ker si je domisli, da utegne Ursu priti za njim ter ubije v resnic; stal pred njim,

ki ga v temi Hotel je dirjati na

zvočnički, obarvi se k Viniciju "resi me! Zaupal sem v te, torek potegni se za-me. Zaupal sem v te, terek potegni se za-me. Tvoje pismo odnesem!... Gospod, gospod!"

Toda Vinicij, ki je najhladnokrvnejše izmed vseh zrl na to, kar se je bilo zgodilo, in sicer radi tega, ker mu je ta zadeva bila znana in ker njegovo srce ni poznalo usmiljenja, reče:

"Pokopljite ga na vrtu; pismo odnese nekdo drug."

Kilon si domisli, da so te besede izrekle njegovo, obošdoo k smrti. Kosti so mu jele drege tati v strašnih Ursovih rokah in oti se mu topile v solzah.

"Radji vašega Boga! usmiljenje!" je kljal, "kristijan sem... Pax vobiscum!... kristijan sem in aki mi ne verjamete, krstite me še enkrat, dvakrat, trikrat. Ne umorite me! Usmiljenje!"

In njegov glas, zamolbil od bolečine, je postal čimdalje slabiji. Med tem pa vstane izza mize apostol Peter, kima nekaj časa s svojo belo glavo, ki mu je lezla na prsi; oči je imel zaprite toda pozneje jili odpre ter reče sredi globoke tišine:

"Odrešenik nam je dejal: Ako se je pregrešil twoj brat zoper tebe, kaznjuj ga; ako pa se kesa svojega dejanja, odpusti mu. In aki bi se sedemkrat na dan pregrešil zoper tebe ter se sedemkrat obrnil k tebi s prošnjo za odpuščanje, odpusti mu!"

(Dalje sledi.)

PUBLIKUM.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Nikogar nisem videla zimaj, slisa na sem dobro, da je nekdo vzkriknil in da je zašumelo. Tisti kril je morda razsrdil piton in ovil se me je s toliko močjo, da me je za hip, samo za tisti hip, spreletela črna groza. Kakor da se me je bilo oklenilo osmero mrzlih jeklenih rok s sovražno, spolzko sil... črna groza me je spreletela, ne bila bi me pač tako v objem sovražnih rok, zakaj stud je bil v grozi...

"Cefas, naj ti Bog odpusti storjeno mi krivico, kakor ti jaz v imenu Kristusovem odpuscam."

Tudi Ursu takoj izpustil Kilon ter reče:

Naj ti bo Odrešenik usmiljen in naj ti odpusti tako, kakor ti jaz odpušcam."

Kilon je padel na tla ter oprije se ob tlak z rokama, vrtel glavo kakor zverina, ki se vjame v zanki, ter oziraje se na krog čakal, od kod da pride smrt. Očem in ušesom še ni verjet ter se ni drznil pričakovati odpuščanja.

Pologoma pa se mu je vracača zavest, samo zazahnele ustnice so se mu strahu tresle. Apostol pa je dejal:

"Pojd in mir!"

Kilon je vstal; ni pa še mogel govoriti. Nekote se je približal k Viniciev postelji, kakor bi se pr; njem iskal varstva, ker še ni imel cassa, da bi premisli, da je uprav on obošdil, dasi se je posluževal njegovih uslug ter bil kolikor toliko njegov skrivac; oni pa, proti katerim se je pregresil, so odpustili. To mu je še la pozneje prišlo v glavo. Sedaj se mu je samo čitalo z obrazu, da še zmerom ne veruje in da je močno osupen. Dasi je bil že razvidel, da je dosegel odpuščanje, je hotel vendar čim prej mogoče odnesti zdravja glavo do teh nerazumljivih ljudi, katerih dobrota ga je iznenadila tako, kakor bi ga bila iznenadila njih okrutnost. Zdeleno se mu je, da bi se moglo zgoditi zopet nekaj nepričakovane, ako bi ostal še dlje, radi tega obstane pri Viniciju ter sprejeli z bojazljivim glasom:

"Daj mi, gospod, pismo! Daj pismo!"

In pograbivši ploščico, katero mu je podal Vinicij, se priklopi najpoprej kristijanom, na to pa bolnik ter držec se zidu, odiše urenko skozi vrata.

V hodniku, kjer je bilo temno se mu znovič naježijo lasje na glavi, ker si je domisli, da utegne Ursu priti za njim ter ubije v resnic; stal pred njim,

ki ga v temi Hotel je dirjati na

zvočnički, obarvi se k Viniciju "resi me! Zaupal sem v te, torek potegni se za-me. Zaupal sem v te, terek potegni se za-me. Tvoje pismo odnesem!... Gospod, gospod!"

Toda Vinicij, ki je najhladnokrvnejše izmed vseh zrl na to, kar se je bilo zgodilo, in sicer radi tega, ker mu je ta zadeva bila znana in ker njegovo srce ni poznalo usmiljenja, reče:

"Pokopljite ga na vrtu; pismo odnese nekdo drug."

Kilon si domisli, da so te besede izrekle njegovo, obošdoo k smrti. Kosti so mu jele drege tati v strašnih Ursovih rokah in oti se mu topile v solzah.

"Radji vašega Boga! usmiljenje!" je kljal, "kristijan sem... Pax vobiscum!... kristijan sem in aki mi ne verjamete, krstite me še enkrat, dvakrat, trikrat. Ne umorite me! Usmiljenje!"

In njegov glas, zamolbil od bolečine, je postal čimdalje slabiji. Med tem pa vstane izza mize apostol Peter, kima nekaj časa s svojo belo glavo, ki mu je lezla na prsi; oči je imel zaprite toda pozneje jili odpre ter reče sredi globoke tišine:

"Odrešenik nam je dejal: Ako se je pregrešil twoj brat zoper tebe, kaznjuj ga; ako pa se kesa svojega dejanja, odpusti mu. In aki bi se sedemkrat na dan pregrešil zoper tebe ter se sedemkrat obrnil k tebi s prošnjo za odpuščanje, odpusti mu!"

(Dalje sledi.)

PUBLIKUM.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Nikogar nisem videla zimaj, slisa na sem dobro, da je nekdo vzkriknil in da je zašumelo. Tisti kril je morda razsrdil piton in ovil se me je s toliko močjo, da me je za hip, samo za tisti hip, spreletela črna groza. Kakor da se me je bilo oklenilo osmero mrzlih jeklenih rok s sovražno, spolzko sil... črna groza me je spreletela, ne bila bi me pač tako v objem sovražnih rok, zakaj stud je bil v grozi...

"Cefas, naj ti Bog odpusti storjeno mi krivico, kakor ti jaz v imenu Kristusovem odpuscam."

Tudi Ursu takoj izpustil Kilon ter reče:

Naj ti bo Odrešenik usmiljen in naj ti odpusti tako, kakor ti jaz odpušcam."

Kilon je padel na tla ter oprije se ob tlak z rokama, vrtel glavo kakor zverina, ki se vjame v zanki, ter oziraje se na krog čakal, od kod da pride smrt. Očem in ušesom še ni verjet ter se ni drznil pričakovati odpuščanja.

Pologoma pa se mu je vracača zavest, samo zazahnele ustnice so se mu strahu tresle. Apostol pa je dejal:

"Pojd in mir!"

Kilon je vstal; ni pa še mogel govoriti. Nekote se je približal k Viniciev postelji, kakor bi se pr; njem iskal varstva, ker še ni imel cassa, da bi premisli, da je uprav on obošdil, dasi se je posluževal njegovih uslug ter bil kolikor toliko njegov skrivac; oni pa, proti katerim se je pregresil, so odpustili. To mu je še la pozneje prišlo v glavo. Sedaj se mu je samo čitalo z obrazu, da še zmerom ne veruje in da je močno osupen. Dasi je bil že razvidel, da je dosegel odpuščanje, je hotel vendar čim prej mogoče odnesti zdravja glavo do teh nerazumljivih ljudi, katerih dobrota ga je iznenadila tako, kakor bi ga bila iznenadila njih okrutnost. Zdeleno se mu je, da bi se moglo zgoditi zopet nekaj nepričakovane, ako bi ostal še dlje, radi tega obstane pri Viniciju ter sprejeli z bojazljivim glasom:

"Daj mi, gospod, pismo! Daj pismo!"

In pograbivši ploščico, katero mu je podal Vinicij, se priklopi najpoprej kristijanom, na to pa bolnik ter držec se zidu, odiše urenko skozi vrata.

V hodniku, kjer je bilo temno se mu znovič naježijo lasje na glavi, ker si je domisli, da utegne Ursu priti za njim ter ubije v resnic; stal pred njim,

ki ga v temi Hotel je dirjati na

zvočnički, obarvi se k Viniciju "resi me! Zaupal sem v te, torek potegni se za-me. Zaupal sem v te, terek potegni se za-me. Tvoje pismo odnesem!... Gospod, gospod!"

Toda Vinicij, ki je najhladnokrvnejše izmed vseh zrl na to, kar se je bilo zgodilo, in sicer radi tega, ker mu je ta zadeva bila znana in ker njegovo srce ni poznalo usmiljenja, reče:

"Pokopljite ga na vrtu; pismo odnese nekdo drug."

Kilon si domisli, da so te besede izrekle njegovo, obošdoo k smrti. Kosti so mu jele drege tati v strašnih Ursovih rokah in oti se mu topile v solzah.

"Radji vašega Boga! usmiljenje!" je kljal, "kristijan sem... Pax vobiscum!... kristijan sem in aki mi ne verjamete, krstite me še enkrat, dvakrat, trikrat. Ne umorite me! Usmiljenje!"

In njegov glas, zamolbil od bolečine, je postal čimdalje slabiji. Med tem pa vstane izza mize apostol Peter, kima nekaj časa s svojo belo glavo, ki mu je lezla na prsi; oči je imel zaprite toda pozneje jili odpre ter reče sredi globoke tišine:

"Odrešenik nam je dejal: Ako se je pregrešil twoj brat zoper tebe, kaznjuj ga; ako pa se kesa svojega dejanja, odpusti mu. In aki bi se sedemkrat na dan pregrešil zoper tebe ter se sedemkrat obrnil k tebi s prošnjo za odpuščanje, odpusti mu!"

(Dalje sledi.)

PUBLIKUM.

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Nikogar nisem videla zimaj, slisa na sem dobro, da je nekdo vzkriknil in da je zašumelo. Tisti kril je morda razsrdil piton in ovil se me je s toliko močjo, da me je za hip, samo za tisti hip, spreletela črna groza. Kakor da se me je bilo oklenilo osmero mrzlih jeklenih rok s sovražno, spolzko sil... črna groza me je spreletela, ne bila bi me pač tako v objem sovražnih rok, zakaj stud je bil v grozi...

"Cefas, naj ti Bog odpusti storjeno mi krivico, kakor ti jaz v imenu Kristusovem odpuscam."

Tudi Ursu takoj izpustil Kilon ter reče:

Naj ti bo Odrešenik usmiljen in naj ti odpusti tako, kakor ti jaz odpuš